AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Indulgentiam donantur coronam reddet. Donantur
indulgentiae debitor coronae. Vnde debitor.
Accepit aliquid. Cui debet aliquid ds. Ecce uidem
quare teneat eum debitorem paulus. Consecutus est iniam
exigentis iustitiae. Reddet in iniquitate dni in illo die.
Quid redde in quid tu debes. Vnde debes. Quid ei
dedisti. Quis prior dedit illi ut recipiatur ei. De
bitorem dni ipse se fecit non accipiendo; prius tribuendo.
Ecce dicit redde quod accepisti; redde quod fecisti. Mi
sericordiam iniquitatis rogauit in ut faceret me innocentem.
Nam pus fui blasphemus in iniuriosus; ex illis gratia fact
sum innocens. Ille autem quod prouocauit iniam negare
potest debitum. Diuitiae iniam iustitiae gratiam
gloriam dabit. Quam gratiam non de qua ille dicit gra
dis sum id est sum. Et qua gloriam non de qua ipse dicit
super me in corona iustitiae. Ideo dns inquit non puabit
bonis ambulantes in innocentia. Quare gloriis
nunquam tenet innocentia nunc habeatis bona. Non
multum tenet innocentia nunc redd at quod ille assig
nauit: Aurum multum habet. Ipsa innocentia. Quid iu
catur. Quid dapnificat. Habet lucrum auri pas
sus est dapnum innocentiae. Est aliquid praeter innocen
tia. Si; si innocentia tranebo inquit. pauper. Par
uenedum ipsa innocentia. Si archa plena ha
beris auro diuiteris; si cor habueris plenum inno
centia pauperis. Si; hec bona desidans in meae
stare in tribulatione meu alle ploratione in pes
sura intentionib seruat innocentia. Et ueni
postea ibo nunc tuum quod desidas. requiescentias in
mortalitas. impassibilitas erit postea. Ipsa sibo
na que seruat ds iustis suis. Nam bona quae in desidas
pmagno. ipse que uis esse nocens innocens. Autem
de illae que habeant quali abundant. Videt
ar ones apud diuicias. apud impios. apud sce
ratos. apud turpes. apud flagitiosos et sacrilegos
sui des diuicias. Dat illis ds ista ipse con munione
gnis humanis ipse abundantiae affluentia bonita
tis suae. quia solet suum oriri facere super bonos et malos.
pluit super iustos et iniustos. Tanta dat et malis. ne
mes seruat. Fatsum est quod tu pmisit. Seruat. secu
rus esto. Qui miserum eum cum esset impium deseruit cum
factus est pius. Qui peccatori donauit mortem filii
sui. quid seruat saluato pmortem filii sui. Securus
esto. Tene debitorem quem credidisti pmissorem. Dnis non
uabit bonis ambulantes in innocentia. Ergo quid
nobis restat interuallari in afflictione in tribula
tione seruata uae periculose. quid nobis restat ut illuc p
ueniam. Bene ds ut quam beatus bo qsperat inte

Explicit de .f. Lxxx. uii. Incipit de .f.

Deprecati sum dnm. Lxxx. uii.

dm nrm ut ostendat nobis miam suam
et saluare suum det nobis. Dicit enim hoc quod in psalmis
cum psalmus ista dicam sicut sentit. Certum quantum
ad hoc tempus. ut ostendat dns gratiam suam et
det ei saluare suum. Ille quod ostendit; multis a
nari noluit ut uideant hoc quod ostendit. Si; quia ipse
sanat oculos cordis. ad uidendum se. ipsa cum dixisset
ostende nobis dne miam tuam. tam quam multis ceecis dic
turus quam uidebunt cum cepit ostendere. ad uenit. et sa
luare tuum da nobis. Dando eum saluare suum sanat
in nobis unum possimus uidere quod ostendit non quam medi
bo curat ut lucem ista ostendat esse quasi seruatum. Et
aliud est ista lux quam demonstratur esse. aliud autem
ipse medicus curat oculos quibus ostendat lucem. Que
lux non ipse medicus Non gloriae dns ds nr: Ipse est enim
medicus qui curat ut uidere possimus. ipse est lux qua
uidere possimus. Tota psalmus breuis quam possimus
quam donauit dns pangustia temporis. attamen curam.

Titulus est. In fine filius chore psalm. Finem nunquam
gnum in quem dicit apls. Finis enim legis xpe ad iustitiam
omni credenti. Ergo cum pmo inuitulo psalmi posu
it in fine dure cor nrm in xpm. In illa si men
dam non errabimus. quia ipse est uerus qui festinam. ipse
est uia qua curimus. Quid est filius chore. Inpiratio chore
ex ubo hebreo in latinum. caluum. Ergo filius chore
filius calui. Qis est iste caluus. Non uirrideam illum
; ut plorem non illum. Nam uirrisit illum quia et ademo
nibus uastatus. quum in regno caluum beliseum irrisit